

Önsa Lutherusse aupååw, mil
omma usso párrast fohto ees
tunnistust teggi.

Otsega innimesse meel wågga römustab,
nendega olles, kes ustawad ja jummalakarts
likud on, nenda kuleme ka heal meisel neist
kõnnolewad, kes ominal aial ausaste tööd on
teinud ja head saatnud Ma peål.

Sugguse innimeste mälestus, kelle nims
med wagga ja fauni ello noude läbbi puul
saks sanud, ei woi tas ðrrakadduda inni
meste melest, sest lünned kirjad kultawad
neid leige tullewa põlwe rahwale põlwest
põlmesse. Kül on meie Lutherus nende au
wäart meestet kohta arvata, Lutherus, se
kindel ussomes, se Jummala ning inni
meste tru arniastaja. Kui temma elloasjo
kirjadest loeme, same mitto lord karta tem
ma párrast, et agga wahwa, wagga mehhese
purja ei tehta, ja same ta römustada, kui
kuleme kuida Jummal tedda terwelt on läbbi

aitnud; kül same immels panna temma püh:
ha meeis, et omma ello párrast ühtegi ei
holinud, kui agga Jummala au sai keelma:
ta paistma ja Önnisteggi kallis uus seadus
seggamaita ja selgesse jálle innimeste kätte
joudma; kül same suurt litust mehhese val:
kuda, tundes, kui wågga temma leige ris:
tirahwa ðÿpetusse, ello ja önnistusse párrast
mürres seis, ja ussin olli nende heaks tööd
teggema; agga keikis asjus peame ikka veste
Jummalat tännama, et nisuggust meest on
ärratanud, omma Waimoga juhhatanud ja
kinnitanud, ning temma läbbi ristifoggodus:
sele sedda abbi walmistanud, mis tuhhan:
ded hinged wågga iggatsid ja süddame ðy:
kamissega ommale pallusid.

Ei rahha kül sellesamma weikese ramato:
kesse sisse mahtuda, eestoisa leik üllestâkida,
kuid aega mõda ristifoggodusse suggu tei:
seks olli lätnud, ni hästi ussosannade. kui
ussokultajatte polest; ommeti tulleb nimme:
tada et Kristusse selge toe sauna walgu